

Hunc Luna nascens & minuens. Venus
 Hunc educavit rore Aganippidos,
 Sive ore declamat profundo
 Concutiens Ciceronis armā:
 Sive eruditis ē penetralibus
 Elucubrato pectoris aut penu
 Problema Disputationum
 Fundere cogitat arduarum!
 Non tango, quæ annis sūnt juvenilibus
 Conscripta: Fastis condita quæ stupent
 Seri nepotes, nec maligno
 Invidus attenuabit ore.
 Non tango: Recte. Nam quid op̄9 facem
 Præbēre Soli? Quid nemorum comam
 Augere ligno? Ne p̄tēmunt
 Imposuisse humero haud ferenda.
 Succingeris jam, ad clarum opus optimi
 HAGGAEI, aceto dum refricas Virūm
 Nunc negligentiam invidendam,
 Nunc hominum sale, languoreim,
 Metata privis multa decempedis
 Et clausa vallo quēis monumenta sūnt,
 In atriis lacunar auro
 Purpurea quē nitent columnæ:
 Sed Templa, Ludos, Gymnasia & Scholas
 Saxo Redemptor non decorat novo:
 Rimis dehiscunt, & ruinam
 Hinc domicilia literarum
 Ducunt Scholarum cerne cadavera
 Contracte frontem, respice rudera
 Sublapsa seminariorum.
 Quam rabiem hostia quæ expiabit?
 Mentitur ergo fundus, & impis,
 Id, verberantur grandine vineæ,
 Torretq̄ue stellæ, Mars, agellos;
 Et cerasa evacuantur Autro.
 Culpatur hirtis imbricitor Notus
 Voto, colonis, suda petentibus:
 Convexitate stillat æther
 Turbidan non pluviosa roris.
 Hæc suggestendo pulpita concutis.
 Quæ lingua fando, ferrea quæque vox
 Fe fulminantem æquare possit
 Seu pede, seu fidibus canoris?
 At siste remos, Melpomene, semel
 Adpulsa ripis, nec fragilem truci
 Pergas freto trabem fateli
 Tradere ludibrium crientis:
 Altum secundō nemimum urgeas
 Vento, premas sed littora tutior,
 Ducasque cessatum sonora
 Carminis haud solidum crepantis;
 Honoris & affectus tellandi ergo
 fundebatur

▲
M. Joachimo Cnapen, Rectore Schole
Vinariensis.

D'ruuit, ædificat, mutat quadrata rotundis,
 Ære gravi, proprie non nisi quisque domi.
 Unus at in DOMINI vertendus nummulus aderit
 Heu quantâ Nostris sovitur in chiragra!
 Scilicet hinc nobis ranti undique & undique fructus!
 Percipit hinc rebustos lura quisque suis!

Oboe.